

AZ ÜRES SZÉK

Vannak emberek, akik elhagynak egy szobát, és vannak, akik egy irányt hagynak hátra. Évekig azt hittem, az örökség javak, tárgyak kérdése, amelyeket megőrzünk vagy továbbadunk. Idővel megértettem, hogy az igazi örökség a viselkedésben él. Apám nem képleteket hagyott rám. Egy létezésmodot hagyott rám a világban – és fiatalemberként ezt nem láttam, ahogy a gyerekek ritkán látják tisztán az apjukat.

Nem magyarázta el nekem a felelősség értékét. Gyakorolta. Az emberek keveset emlékeznek arra, amit tanítottak nekik; sokkal többre emlékeznek abból, amit átéltek. Amikor egy férfi betart egy nehéz ígéretet, valaki figyeli őt – és ez a valaki gyakran a fia, még akkor is, ha szórakozottnak tűnik, még akkor is, ha távolinak látszik.

Megtanultam, hogy nem aszerint mérjük egy embert, amit birtokol, hanem aszerint, amit hátrahagy – és amit hátrahagy, szinte soha nem esik egybe azzal, amit hátrahagyni tervezett. Egy apa azt hiszi, karriert épít; talán egy elvet hagy hátra. Azt hiszi, biztonságot hagy hátra; talán bátorságot hagy hátra.

Ezért nem azt mondom, hogy apám elment. Azt mondom, más módon folytatja az utat – a döntéseimben, a hibáimban, a felelősségeimben, abban, ahogyan másokkal bánok, ahogyan betartok egy ígéretet. Ahogyan az igazi apák mindig is tették, csendben, tovább jár mellettem.

Ferdinando Frega
Gillette Man